

HALÓ ŠKOLA

zimní číslo

třídy 7. A - 7. B

školní rok

2016 - 2017

Milí spolužáci, vítáme vás u druhého zimního čísla našeho školního časopisu. Šestáci, tvůrci prvního podzimního čísla, skončili vzkazy pro svatého Martina a my na ně zkusíme plynule navázat.

Co vás tedy čeká:

- Jak to bylo s Martinem.
- Chodí k nám ještě Mikuláš?
- Chodíme do divadla
- Jak jsme strojili stromeček.
- Vánoční tradice
- Co si myslí vánoční cukroví?
- Pranostiky dnešními očima
- Mráz kouzelník – zimní básnění
- Pololetní zamyšlení
- Naše výtvarné snažení

Přejeme pěkné počtení.

Všichni jsme se snažili a snad se vám to bude líbit.

Tak jak to bylo s Martinem – sněhová nadílka 11. 11. 2016 u nás – nám napsali 11. 11. jsem se těšil, že k nám do vesnice přijede Martin na bílém koni a napadne hodně sněhu, ale žádný nenapadl a louky se zelenaly. Sice nebyly tak zelené jako na jaře nebo v létě, ale teplo bylo na listopad dost velké. Sníh napadl až 25. 11. a nebylo ho moc, ale rybník byl zamrzlý a dalo se na něm bruslit. Ale ze sněhu se nedalo ani moc stavět, ani koulovat.

Pavel Vlach 7. A

O svatém Martinovi

Svatý Martin byl římský voják. Narodil se v roce 316 nebo 317 a zemřel v 80 letech 8. listopadu 397 v Candes na jedné ze svých misijních cest a pohřben byl 11. listopadu.

Pranostiky známé i méně známé:

Svatý Martin přijíždí na bílém koni.

Martinův led a sníh brzy odvane jih.

Martinovo hříbě a Urbanův oves, jak se ti zvednou, potom mi pověz.

Martin víno šenkuje, Kliment a Kateřina košťuje.

Když Martin přijede na bílém koni, bude sněžit.

Přijede-li na šedém, bude zima střídavá.

Přijede-li na žlutém, bude tuhá a suchá zima.

Martin Šustr 7. B

A teď si můžete sami zkontrolovat, zda jsou pranostiky pravdivé. Podle toho jaký Martin byl právě u vás a jakou teď máte zimu.

Na svatého Martina zima chod svůj začíná.

Se začátkem prosince se všichni začnou těšit na nadělování a to první bývá mikulášské. Jak je to s ním mezi námi si teď přečtěte.

CHODÍ K NÁM JEŠTĚ MIKULÁŠ?

Ano, Mikuláš k nám chodí už dobrých devět let. Vždy se bojím čerta, ale strach mě rychle přejde, protože vím, že čert je přece jenom také hodný. Poslední tři roky místo říkání básniček hraji na housle. A vždy dostanu nějaké to ovoce a bonbóny a můžu se těšit na příští rok.

Jan Kalandr 7. A

Tohle je tradice, která je už velmi stará. V měsíci dvanáctém pátého dne chodí Mikuláš, čert a anděl. Chodí, protože některé děti zlobí a Mikuláš chce, aby nezlobily. Čert by rád odnesl nějaké dítě do pekla a anděl se dětí zastává a říká, že se polepší.

Já se na to každý rok těším, na mikulášskou odměnu. Taky se těším na to, jak vypadají. K nám osobně nechodí, ale byla bych ráda, kdyby chodili, protože můj bratr by někdy potřeboval postrašit.

Petra Rosenbergová 7. A

Mikuláš chodí k dětem 5. 12. Někdy nebo spíše většinou chodí s čertem a andělem. K nám ale nikdy nechodil. Vždycky se jen tajemně objevily sladkosti za oknem, byly tam sladkosti, ovoce a čaje. Sice jsem Mikuláše nikdy neviděl, ale aspoň jsem nemusel říkat básničku. Ne že bych žádnou neuměl, ale v tom stresu bych si spíše nevzpomněl. A to ani nemluvím o tom, jak nerad recituji básničky, nebo říkám něco před veřejností. Sice by to byli jen tři „lidi“, ale přece jen je to něco jiného. K nám už ale přestal chodit. Naposledy u nás byl před rokem, když mi bylo jedenáct let.

Lukáš Parák 7. B

A s chozením budeme ještě chvíli pokračovat. Chodíme na různá místa a mimo jiné taky do divadla. Ale nemusíme tam jít jen na divadelní představení. Může to být výletní návštěva s prohlídkou prostor, nebo třeba naučný pořad s promítáním – to vše známe a umíme o tom napsat.

Vzpomínka na Národní divadlo

Se třídou jsme jeli do Prahy podívat se na Národní divadlo. Z pražského nádraží jsme šli pěšky přes Václavské náměstí a Národní třídou k Národnímu divadlu na břehu Vltavy. Budova je opravdu velká a má pozlacenou střechu. Když jsme vešli dovnitř, tak se nám představila naše průvodkyně a prohlídka začala. Jako první jsme šli několika schodišti na terasu na střeše, kde jsme měli krásný výhled na Prahu. Balkón zdobilo zábradlí a nad ním sochy trig po krajích. Po krásném výhledu jsme se přesunuli dovnitř, kde je divadlo laděné do červenožlaté barvy. Šli jsme do sklepa, kde byly dva velké modely celé budovy, a ve zdech zasazené základní kameny z významných míst naší země. Posledním zastavením bylo hlediště, kde jsme měli možnost spatřit i opravu lustru. Lustr byl obrovský. Potom prohlídka skončila.

Nikola Knollová 7. A

Všechno to začalo tím, že jsme jeli na třídní výlet vlakem do Prahy. Po dlouhé cestě jsme se vydali z nádraží pěšky k Národnímu divadlu. Cesta netrvala dlouho. Došli jsme k Národnímu divadlu a vypadalo přesně jako na fotografiích. Mělo krásné pozlacené zábradlí na střeše, které se ve slunci nádherně lesklo. Po stranách jsou sochy. Vevnitř jsme se rozdělili podle tříd na dvě skupiny. Pro naši přišel pan průvodce. Šli jsme na vyhlídkový balkon na střeše, odkud byl krásný výhled na rušné ulice Prahy, Petřín i Pražský hrad. Nejnádhernější prostor bylo hlediště s jevištěm. Měli jsme i to štěstí vidět jak s dvou tunový lustr s 260 žárovkami vsouvá do stropu kvůli údržbě. Nad hledištěm jsme si přečetli známý nápis „Národ sobě“. Národní divadlo se mi moc líbilo a určitě se tam někdy půjdu podívat na nějaké představení.

Nicola Simonsen 7. B

Zeměpisný pořad – Filipíny

My sedmáci jsme jeli do divadla do Prostějova na zeměpisný pořad o Filipínách. Vše bylo stejné jako vždy, když jdeme do divadla. Usadili jsme se a čekali na začátek. Nikdo nic nehrál, ale promítalo se na filmové plátno a paní moderátorka nám k fotografiím říkala zajímavosti. Dozvěděl jsem se, že hlavním městem Filipín je Manila a že roztomilá zvířata jsou nártouni. Nártoun má velké oči a vypadá jako mistr Joda ze Star Wars.

Jan Švéda 7. B

Naučný dokument o Filipínách byl velice dobře udělaný. Celým pořadem nás z filmového plátna provázel cestovatel Adam Lelek. Stále něco objevoval, ochutnával a říkal pocity z toho, co zažil a z míst, na kterých zrovna byl. Líbily se mi záběry hor, lesa, moře i západu slunce. Byli tu zachyceni i různí živočichové jako velký žralok, který žere jen plankton a malé ryby. Také se mi líbila moudra, která byla napsaná na plátně vždy po určité části pořadu.

Jan Němec 7. A

Ve středu 30. listopadu jsme se zúčastnili v Městském divadle v Prostějově výukového programu **Planeta Země 3000 Filipíny – za obry i trpaslíky**. Na tomto promítání jsme postupně probírali specifika, charakteristiku a zajímavosti jednotlivých ostrovů.

Dozvěděla jsem se hodně zajímavých věcí.

Živočichové – hlavním tématem byli filipínští obři a trpaslíci. Pod pojmem „obři“ jsme si ukázali zástupce podmořské říše – žraloka velrybího a teď zástupce trpaslíků – nártoun filipínský, což je roztomilá opička s velkýma očima.

Náboženství – většina Filipínců vyznává křesťanství a při oslavách Velikonoc se nechávají mladí muži přibít na kříž, aby napodobili ukřižování. Upřímně mě tento typ oslavy velice zaskočil a pomohl mi uvědomit si, jak silná je víra člověka a co je schopen pro ni vykonat.

Pohřbívání - někteří obyvatelé Filipín pohřbívají své mrtvé do dřevěných rakví a větší je na lanech na skály. Jde o zcela odlišný způsob projevení smutku a lítosti.

Nikol Pleváková 7. A

Ale do divadla chodíme samozřejmě hlavně na klasická divadelní představení. Velmi se nám líbilo to zatím naše poslední – **Temný pán Jamie Thomsona**.

Šli jsme se školou do divadla na představení LISTOVÁNÍ – Temný pán. Představení trvalo asi hodinu a půl. Bylo o Temném pánovi, který se dostal do našeho světa, ne jako dospělý, ale jako dítě. Celé představení bylo o tom, jak se Temný pán chce dostat do svého světa pomocí svého prstenu. Představení bylo dobře zpracováno.

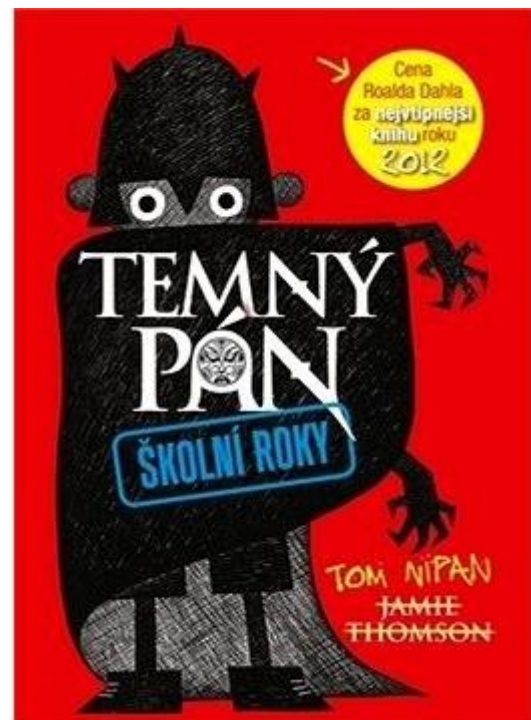
Tomáš Vykydal 7. B

Temný pán byl největší ničitel a nejvyšší vládce Temnokraje. V závěrečné bitvě byl poražen silami dobra a vyhnán na malou modrou planetu jménem Země. Ke všemu musel žít v neduživém těle pozemského kluka. Neuměl si představit nic horšího. Ale přece to přišlo. Ve snaze získat zpátky ztracenou důstojnost, sílu a říši musel čelit mnoha věcem, které se mu zrovna nelíbily. Nesnášel péči a starostlivost svých velmi hodných pěstounů. Krutým mučením pro něj bylo docházet do školy. Ze všeho nejvíc mu vadil posměch jeho okolí. Zkrátka se mu nelíbilo nic kolem něho. A nic nevyšlo podle jeho plánu.

Tohle divadelní představení se mi moc líbilo. Bylo legrační, kdybych mohl jet na druhou knihu, bylo by to nejlepší. Doporučuji všem, kdo mají rádi legraci.

Jakub Horna 7. A

Představení formou LISTOVÁNÍ je divadelní prezentace literárního díla, kdy herci na scéně hrají text, který čtou z dané knihy. Ten, komu se obsah zalíbí, si může knihu koupit nebo půjčit a přečíst.

Zdobení je každý rok stejně pěknou společnou událostí a nikdy se neomrzí.

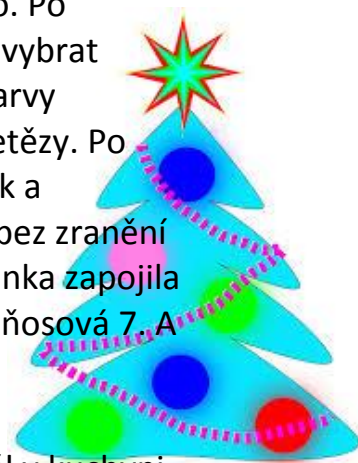
JAK JSME STROJILI STROMEČEK

Stromeček jsme donesli z půdy, máme umělý, společně s ozdobami a stojanem. Do něj jsme stromeček zasadili a na vrchol nasadili hvězdičku. Tatínek obmotal stromek směrem dolů řetězem, který svítí. Pak jsme začali zavěšovat baňky, cukroví a nakonec třásně. Stromeček jsme postavili na stoleček s malým ubrusem. Pod stromeček můj bráška pokaždé postaví malé papírové figurky znázorňující betlém.

Antonín Burget 7. A

Večer 23. prosince jsme se rozhodli, že už je načase ozdobit stromek. Táta ho donesl a já přinesla ozdoby. Stromek nasadil do stojanu a začali jsme rozmotávat světýlka. To bylo asi ze všeho nejtěžší, ale zvládli jsme to. Po rozmotání jsme jimi opatrně obmotali stromeček. Pak už jen stačilo vybrat barevnou kombinaci baněk. Nakonec jsme zvolili klasické vánoční barvy červenou a zlatou. Zavěšovali jsme větší i menší baňky a pokládali řetězy. Po chvíli jsme si pustili rádio, kde zrovna hráli směs vánočních písniček a maminka donesla na stůl trochu cukroví. Všechno proběhlo v klidu, bez zranění a s vánoční atmosférou. Nakonec táta přidal na špici hvězdu a maminka zapojila světýlka a užívali jsme si tu příjemnou atmosféru.

Eliška Piňosová 7. A

Na Štědrý den ráno šel tatínek pro stojan do garáže. Stromeček chtěl v kuchyni upevnit a zjistil, že má dole větší průměr kmene, než je otvor ve stojanu. Ale poradil si s tím a za dvacet minut už stromeček stál. Ještě nám pomohl s hvězdou a nasadil ji na samý vršek a rozmístil světelný řetěz. Hurá! A mohly jsme jít se sestrou na zdobení. Podle maminčina zvyku jsme nejdřív na stromeček pověsily sladkosti. To nás ale moc nebavilo. Konečně jsme začaly vytahovat z papírových krabic ozdoby. Letos jsme vybraly fialovou a zlatou barvu. A už na stromeček přibývaly malé i velké baňky. Snažily jsme se na každou větvičku nějakou pověsit. „Kde je zlaté prasátko?“ zeptala se sestra. Začaly jsme prohledávat krabice, aby se to zatoulané prasátko mohlo na nás u večere smát. Našly jsme ho a honem s ním na stromek. Tak a měly jsme skoro hotovo. Ještě jsme přidaly fialové řetězy a lesklé lamety po celém stromečku. Pak už jsem nechala sestru, ať zapne světýlka a zavolaly jsme maminku. „No to je nádhera“ pochválila nás. Opravdu se nám to povedlo a už jsme se začaly těšit na večer, až pod stromečkem najdeme vytoužené dárky.

Marie Lysáková 7. B

V mnoha rodinách se u nazdobeného stromečku dodržují také vánoční tradice.

...po večeři jsme si vzali nůž a jablko a nožem jsme jablko rozkrojili uprostřed a vyšla nám hvězdička, takže budeme mít štěstí do nového roku. Pak jsme napustili vodu do skleněné misky a dali jsme do vody skořápky od ořechů se svíčkami a čekali jsme, kam poplavou. Potom zazvonil zvoneček a šli jsme rozbalovat dárky.

Šimon Petr Lešanský 7. A

KRÁJENÍ JABLÍČKA

Po štědrovečerní večeři se rozkrajovala jablíčka a to kolmo ke stopce.

Pakliže byl jádřinec ve tvaru křížku, ohlašovalo to příchod smrti.

Byl-li jádřinec plný červů, znamenalo to nemoc.

Krásná hvězdička znamenala zdraví a štěstí.

Petr Chlup 7. B

LODIČKY Z OŘECHOVÝCH SKOŘÁPEK

Ořechová lodička se zapálenou svíčkou se vypustí do větší nádoby s vodou.

Její plavba předznamenává životní dráhu toho, kdo lodičku pouští.

Když vydrží dlouho svítit, čeká majitele život dlouhý a šťastný.

Jestliže jede lodička na volnou vodu, dotýčný se vydá na cesty.

Drží-li se lodička při břehu, zůstane doma.

Vendula Vémolová 7. B

My doma pouštíme lodičky každý rok, než jdeme ke stromečku. Říká se, že se jimi věští budoucnost, ale nikdy jsem si nezapamatoval, jestli se to za ten rok splnilo. Každý si musí zhotovit lodičku sám.

Když lodička přepluje z jednoho kraje na druhý, tak se podaří získat to, po čem majitel touží.

Když se bude při plavbě dotýkat jiné lodičky, bude mezi majiteli láska a přátelství.

Antonín Burget 7. A

LITÍ OLOVA

Tento zvyk pochází ze zemí s původně keltským osídlením. Traduje se totiž, že keltští druidové převzali tajemství věštění od veleknězů z bájně Atlantidy. Lití olova je vztahováno ke keltské magii vody.

Na počátku 20. století se lilo olovo o Vánocích v každé rodině. Kvalitní materiál vhodný pro lití se však stal za obou světových válek nedostatkovým, a tak tento zvyk postupně upadal v zapomnění. Jako náhražka olova částečně sloužil vaječný bílek nebo rozehrátý vosk. Tyto materiály ale nesplňovaly předpoklad důsledného vykreslení všech sebemenších detailů.

Sežeňte olovo-rozehrějte-nalijte do vody-zchladte-opatrně vyjměte. A můžete věstit!

Jan Kožnárek 7. A , Štefan Starovecký 7. B

Máme stromeček, známe tradice, ale jaké by to byly Vánoce bez vánočního cukroví. Je to vždycky velké vánoční téma – kolik ho napéct, neujídat před Štědrým dnem a které je nejlepší. Ale i ono si něco představuje a myslí –

VANILKOVÉ ROHLÍČKY

Tak a jsem tady, říká si vanilkový rohlíček. A kde se tu vzal? Bylo krátce před Vánoci a do mísy se nasypala mouka, přidaly se ořechy, máslo a cukr. Pěkně se uhnětló těsto a už se začalo s výrobou rohlíčků. Naskládal se jeden rohlíček vedle druhého na plech a už se pečou v troubě. „Hurá a jsem na světě!“ zaradoval se rohlíček. Ještě mě obalili v cukru s vanilkou, která tak krásně voní. Nějakou dobu jsem si pospal v krabici s ostatními brášky. Pak už nastal čas Štědrého večera a já se konečně dostal z krabice na slavnostní stůl. Teď si jen říkám – jsem dost sladký a navoněný? Abych byl první, koho ochutnají! Ještě jsem se stačil s brášky pohádat, kdo první opustí tácek. Já, já to chci být, já! Povedlo se ! A už mizím v pusince malého dítěte.. Marie Lysáková 7. B

Já jsem vanilkový rohlíček. Jsem tak pěkný, dozlatova vypečený, plný oříšků a na povrchu krásně pocukrovaný. Ležím si na talíři mezi lineckými hvězdičkami a rumovými kuličkami jako král. Jsem nejhezčí! Jestli se mě někdo odváží sníst, tak přibere nejméně 1 kilo! To bude mít za to!! Vojtěch Langer 7. A

Moc se mi nelíbí, co se mnou dělají. Nejdříve válení, potom mletí na hadici, dál krájení ostrou věcí. Nějak jsem se znásobil! A najednou cítím teplo, to mě upekli, ale nebylo to tak hrozné. Teď už jsem hnědý a najednou i s ostatními bíle pocukrovaný. Už mě zase někam nesou. Blížím se k nějakému tmavému otvoru. Vůbec nic nevidím áááá.. Petr Liška 7. A

VOSÍ HNÍZDA

Podle toho, co já si pamatuji, vosátka by si mohla myslet asi tohle:

No tak ať už mě konečně zamíchá tou dřevěnou vařečkou. Hlavně ať na mě nesahe kovem nebo jinou studivou věcí. Konečně mě už zamíchali, já už chci do formiček. Kovovou lžičkou néé! Ááá, to studí! Jéje, v té formičce je nějak těsno! Uf, konečně jsem venku. Jsem tam tuhlo snad hodinu. Tak mě kluku hezky namaž tou marmeládou a dej mě na to linecké kolečko. Jé, čau kámarádi, co tu děláte? Čekáme, než nás někdo sní. Proč nás dávají do lednice? Tam bude zima. Aá, teplo, konečně venku z té zimy! Ať už mě sní! Jo, super, vybral si mě. Čau kluci, uvidíme se v břiše.

Václav Vozihnoj 7. A

Ahoj. Jsem cukroví a jmenuji se vosí hnízdo. Řeknu vám, jak se cítím, když mě lidé tvoří. Abyste si mě mohli udělat, musíte mít nejprve připravenou sladkou hmotu – takové zvláštní těsto, které vychladíme, dobrý krém a dětské piškoty. Juj tam byla zima, ještěže jsem z té ledničky už venku. Proč mě uždibují a dělají ze mne kuličku? Vždyť mám být vosí hnízdo! Auuu, kam mě to zase cpou? To je ale divná komůrka. A už mám tvar a ten malíček, co ve mně dělá důlek, ten tak lechtá. Letím. Praštili se mnou o to prkénko pořádně, ale jsem venku, jsem vyklepnutý. Co mi to dávají do důlku? Aha, to je ale sladoučké a dobré. A už i sedím, sedím si na dětském piškotu a čekám. Ale asi moc dlouho čekat nebudu, vždycky totiž zmizím z talířku jako první.

podle Terezy Sedlákové 7. B

LINECKÉ HVĚZDIČKY

Ahoj jsem cukroví jménem linecká hvězdička. Teď nejsem ještě zpracovaná, ale brzo už určitě budu. Nejprve se na mě musí nachystat mouku, vanilkový cukr, máslo a žloutky, potom z toho všeho vytvořit těsto a nechat ho 30 minut odležet v lednici. A pak to začne. Ven z lednice, válení válečkem, abychom byly pěkně tenké a vykrajování formičkou, ať jsme já i moje sestřičky jedna jako druhá. A už jsem na plechu v troubě, peču se 5 minut. Trošku to bolí, ale musím vydržet, ať jsem brzo hotová. Když už jsem trochu do růžova, tak mě vytáhnou. Musím ještě vychladnout, ať ta bolest zmizí. Pak mě položí a natrou dobrou zavařeninou a slepí s mojí další sestřičkou. Nakonec mě pocukrují, abych byla krásně bílá. A jsem už konečně hotová. Teď si budu hezky ležet na talíři, dokud si mě někdo nevybere a nepochutná si na mně.

Eva Mauerová 7. B

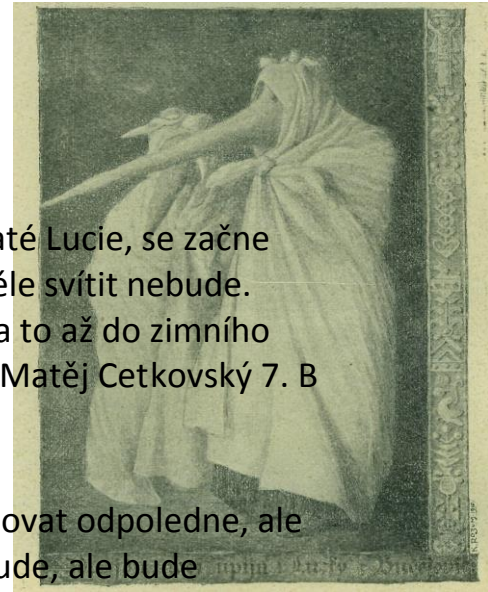
Vánoce jsou za námi, ale před nimi během nich i po nich jsou dny, které máme spojené s určitou změnou času. A protože to platilo už dávno a platí to stále, vytvořili si lidé pranostiky. Některé si připomeneme.

13. PROSINEC – LUCIE

LUCIE NOCI UPIJE, ALE DNE NEPŘIDÁ

Pořádná zima teprve začíná. Od 13. prosince, od svátku svaté Lucie, se začne pozvolna prodlužovat odpoledne. Slunce ale během dne déle svítit nebude. Bude sice zapadat později, ale ráno ještě později vycházet a to až do zimního slunovratu.

Matěj Cetkovský 7. B

Lucie má svátek 13. prosince, to se začne pozvolna prodlužovat odpoledne, ale málokdo si toho všimne. Slunce během dne déle svítit nebude, ale bude zapadat o minuty později a ráno později vycházet a to až do zimního slunovratu 21. prosince.

Svatá Lucie je uctívána jako patronka švadlen a kočích. Český lid ji v minulosti považoval za ochránkyni proti čarodějnicím, a proto v tento den docházelo k pálení čarodějnic.

Erik Bureš 7. A

1. LEDEN – NOVÝ ROK

NA NOVÝ ROK O SLEPIČÍ KROK

To znamená, že slepice má malý krok a proto je už o kousíček delší den.

Všechno se někam posouvá a tak je to i s vnímáním příchodu dalšího – nového roku

Zábava a dobrá nálada jsou 31. prosince skoro povinné. Navštěvujeme přátele, chodíme se bavit a o půlnoci se zdravíme i s neznámými lidmi. Oslava příchodu nového roku se stala postupně jednou z nejbujnějších. Odehrává se na rozhraní 31. prosince a 1. ledna – tedy Silvestra a Nového roku – i s menšími či velkými ohňostroji.

Jan Jančík 7. A

Na Nový rok je svátek začátku nového roku. Podle celosvětově nejrozšířenějšího gregoriánského kalendáře připadá na 1. leden. V noci z 31. prosince na 1. ledna slaví svět silvestrovskými oslavami konec roku starého a začátek roku nového. Před příchodem nového roku si jednotlivci, rodiny i firmy posílají blahopřejné novoročenky s hezkými či vtipnými obrázky a přáním zdraví a štěstí v nadcházejícím roce. Jakub Ošlejšek 7. B

Křesťanský nový rok začíná 1. lednem, kalendářově je toto datum uznáváno po celém světě. V jiných kulturách ale začíná jejich nový rok jindy. Například v Asii podle čínského kalendáře začal nový rok ohnivého Kohouta 28. ledna.

6. LEDEN – TŘI KRÁLOVÉ

NA TŘI KRÁLE O KROK/SKOK/HODINU DÁLE

TUTO PRANOSTIKU ZNÁME V RŮZNÝCH OBMĚNÁCH A ZNAMENÁ, ŽE SLUNCE VYCHÁZÍ DŘÍVE A O NĚCO POZDĚJI I ZAPADÁ, TAKŽE SE VIDITELNĚ PRODLUŽUJE DEN.

Tři králové byli mudrci z Východu, jmenovali se Kašpar, Melichar a Baltazar. Navštívili Ježíška v Betlémě a přinesli mu dary – zlato, kadidlo a myrhu. Tento svátek si připomínáme 6. ledna, kdy k nám chodí koledníci, aby nám zazpívali tu známou koledu. Potom napíší na rám dveří K+M+B a příslušný rok – zkratka znamená – Kriste, žehnej tomuto příbytku. Odměna koledníků jde na pomoc potřebným. Tento svátek je taky posledním vánočním dnem a tím Vánoce končí. Eliška Luňáčková 7. A

Pranostik na Tři krále s datem 6. 1. je spousta a většina z nich předpovídá úrodu v daném roce.

Například – Pokud budou svítit hvězdy, urodí se brambory.

Jestliže bude jasno, podaří se pšenici.

Pokud bude foukat vítr, bude celkově dobrá úroda.

Tento den je spojen také s koledováním. Děti si obvykle obléknou jednoduchý královský oděv – bílý plášť a žlutou papírovou korunu a jdou navštěvovat jednotlivá obydlí. Zaspívají koledu a napíší nad dveře posvěcenou křídou K+M+B a letopočet. Písmena si lidé většinou spojují se jmény mudrců Kašpar-Melichar-Baltazar, ale jejich význam je jiný. Ten, kdo ví o tradici něco víc, zná, že by tam mělo být místo K písmeno C. Jde o zkratku původního latinského Christus Manciomem Benedicat, což v překladu znamená, Kristus žehnej tomuto domu. Justýna Žochová 7. B

2. ÚNOR – HROMNICE

NA HROMNICE O HODINU VÍCE

Na začátku února přicházejí Hromnice. Svátkem 2. 2. definitivně končí vánoční období. Na Hromnice se začíná krátit noc a prodlužovat den. Svátek původně souvisel se slovanským bohem hromu a blesku Perunem. V tento den se za okny zapalovaly hromničky-svěcené svíce-aby ochránily dům před bouřemi, blesky a hromy. Na Hromnice se nemá nic šít ani přešívát. Věřilo se, že jehla přitahuje blesky a ty by mohl ublížit. Počasí na Hromnice ukáže, jak dlouho bude ještě zima. Jestli je jasno a slunečno, pak se zimou dlouho počítat nebudeme. Jestli mrzne, bude zima ještě dlouhá. Perun přichází jako plodivá síla a pomáhá svrhnout vládu zimy.

Kristýna Burgetová 7. A

A teď trochu zimního básnění. Inspiraci nám dal

MRÁZ KOUZELNÍK

Přišel k nám pan mráz,
je to velký kouzelník.
Všechno zasněží naráz,
na tohle je odborník.

Zasněží tu trávu, zasněží ten keř,
všechno to má v rukávu a to není lež.

Lukáš Parák 7. B

Venku opět padá sníh, a já jedu na saních.

V lese už jsou bílé stromy, mráz maluje všechny domy.

Já jsem sněhu milovník, mráz je velký kouzelník.

Jan Kožnárek 7. A

Mráz nám dal ven pod nohy
kousek modré oblohy.
Bílé vousy z jinovatky rozvěšuje po větvích.
Tropí samou neplechu,
tak ať za trest pěkně zvenku
kreslí květy po okénku.

Marie Lysáková 7. B

Nejlepší kouzelník je mráz, každou zimu přijde zas.
Kluziště nám vyčaruje, všechna okna vymaluje.

Nejvíce nám ale schází, když Vánoce nedoprovází.
Když jsou ale celé bílé i mrazík se tváří mile.

Když je únor celý bílý, říká se, že pole sílí.
Jakmile nám slunce zasvítí, schová se mráz pod kvítí.

Kristýna Burgetová 7. A

A teď už nám zbývá jen pololetní zamyšlení

V tomto pololetí jsme zvládli hodně práce. Kolem některých jen prošla, u jiných se zastavila, u dalších na chvíli zůstala a pár z nás si ji nechalo napořád. Je pravda, že se teprve učíme se učit, ale moc se nesnažíme. Pořád máme čas. Ale přemýšlíme o sobě. Takže za všechny alespoň dva postřehy.

Za 7. B se zamýšlel Miroslav Rind

...přístup třídy k práci je u některých výborný a u některých žádný. Ale všichni se musíme zlepšovat i ti, kteří mají za výborně a hlavně ti, kterým hrozí propadnutí.

Za 7. A se zamýšlel Tomáš Křupka

...myslím si, že v naší třídě je spousta šikovných žáků. Někteří se velmi snaží, druzí méně, jiní skoro vůbec a pak se jejich snažení odráží na jejich známkách na vysvědčení. A tak zjišťují, že by si měli alespoň zkusit známky v 2. pololetí vylepšit. Jedničkám se snaží udržet si svůj úspěch a myslím, že všichni už byli netrpěliví z vysvědčení, i když známky známe.

TAK VŠEM PŘEJEME ÚSPĚŠNÉ VYKROČENÍ ŠTASTNOU NOHOU DO DALŠÍHO
SNAŽENÍ.

